

27 Νοεμβρίου, 1989

[ΣΑΒΒΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 146 ΚΑΙ 28 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΓΑΠΙΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ης η Αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 410/87)

5 Δημόσιοι υπάλληλοι — Προαγωγές — Ακυρωτικό δεδικασμένο —
Ακύρωση αποφάσεως λόγω έκδηλης υπεροχής αιτούντος — Κατά πόσο
η Ε.Δ.Υ. δεσμεύεται από εύρημα — Δυσμενή σχόλια για τον αιτούντα
στην παρούσα υπόθεση από τον προϊστάμενο του τμήματος κατά τη
διαδικασία ενώπιον της Ε.Δ.Υ., που οδήγησε στην ακυρωθείσα πράξη
— Απόφαση Ε.Δ.Υ. κατά την επανεξέταση να αγνοήσει τα εν λόγω σχό-
λια — Επειδή τα εν λόγω σχόλια αποτελούσαν μέρος της πραγματικής
βάσεως της αποφάσεως του Δικαστηρίου ότι ο τότε αιτών υπερείχε
10 έκδηλα του τότε ενδιαφερομένου μέρους, η Ε.Δ.Υ. κακώς θεώρησε ότι
δεσμεύεται από δεδικασμένο να θεωρήσει το ενδιαφερόμενο μέρος στην
παρούσα υπόθεση ως έκδηλα υπέρτερο του αιτούντος — Ακύρωση απο-
φάσεως.

15 Δημόσιοι υπάλληλοι — Προαγωγές — Ακύρωση προαγωγών —
Επανεξέταση — Συνέντευξη — Εντυπώσεις από συνέντευξη της Ε.Δ.Υ.
— Αλλαγή στη σύνθεση της Ε.Δ.Υ. — Κατά την επανεξέταση η Ε.Δ.Υ.
δεν μπορεί να στηριχθεί στην εν λόγω εκτίμηση — Επειδή όμως η εν
λόγω εκτίμηση ήταν ευμενής για τον αιτούντα, το γεγονός ότι στηρίχθη-
κε στην εν λόγω εντύπωση στην παρούσα περίπτωση δεν αποτελεί λόγο
20 ακυρώσεως.

Δημόσιοι υπάλληλοι — Προαγωγές — Ακύρωση προαγωγών —

Επανεξέταση — Πραγματικοί ισχυρισμοί εκ πλευράς του υποψηφίου, του οποίου η προαγωγή ακυρώθηκε — Παράλειψη της Ε.Δ.Υ. να ερευνηθεί τους εν λόγω ισχυρισμούς — Λόγος ακυρώσεως.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση η προαγωγή του αιτούντος στην επίδικη θέση ακυρώθηκε για το λόγο ότι το ενδιαφερόμενο μέρος στην παρούσα υπόθεση ήταν έκδηλα υπέρτερο του αιτούντος. Κατά τη διαδικασία, που οδήγησε στην ακυρωθείσα πράξη, ο προϊστάμενος του τμήματος προέβη σε δυσμενή σχόλια για την απόδοση του αιτούντος και ταυτόχρονα αξιολόγησε την απόδοσή του στη συνέντευξη ως κατώτερη της αποδόσεως του ενδιαφερομένου μέρους. Η Ε.Δ.Υ. κατά την εν λόγω διαδικασία δε δέχθηκε την εν λόγω αξιολόγηση και προήγαγε τον αιτούντα. Το Ανώτατο Δικαστήριο ακύρωσε την προαγωγή επειδή το ενδιαφερόμενο μέρος ήταν έκδηλα υπέρτερο του αιτούντος στην παρούσα υπόθεση. Κατά την επανεξέταση ο αιτών υπέβαλε διάφορα αιτήματα, με τα οποία έθετε υπό αμφισβήτηση τις εξετάσεις της τμηματικής επιτροπής. Οι ισχυρισμοί αυτοί δεν ερευνήθηκαν. Η Επιτροπή στηρίχθηκε στην εντύπωση της Επιτροπής (με την τότε σύνθεσή της) εν σχέσει με την απόδοση των υποψηφίων στη συνέντευξη και ταυτόχρονα απεφάσισε να μη λάβει υπόψη τα δυσμενή σχόλια του προϊσταμένου του τμήματος για τον αιτούντα και άλλους υποψηφίους.

Οι νομικές αρχές, που εφάρμοσε το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, προκύπτουν σαφώς από τις πιο πάνω περιληπτικές σημειώσεις.

Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται χωρίς διαταγή για έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις: 30

Karamontani v. Republic (1985) 3 C.L.R. 2423,

Papadopoulos v. Republic (1985) 3 C.L.R. 405, 35

Gava v. Republic (1984) 3 C.L.R. 1391,

Safirides v. Republic (1983) 3 C.L.R. 763,

Republic v. Safirides (1985) 3 C.L.R. 163. 40

Προσφυγή.

5 Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με την οποία διόρισε το ενδιαφερόμενο μέρος στη θέση Λειτουργού Πολεοδομίας 2ης Τάξης, αντί του αιτητή.

Α. Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή.

10 *Ν. Χαράλάμπους, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για την Καθ' ης η αίτηση.*

Γ. Τριανταφυλλίδης, για το Ενδιαφερόμενο μέρος.

15 ΣΑΒΒΙΔΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την παρούσα προσφυγή ο αιτητής προσβάλλει την απόφαση της καθ' ης η αίτηση με την οποία διορίστηκε το ενδιαφερόμενο μέρος, Άννα Καραμοντάνη, στη θέση Λειτουργού Πολεοδομίας 2ης Τάξης, από 15/7/1982, αντί του αιτητή.

20

Ο αιτητής και το ενδιαφερόμενο μέρος υπηρετούσαν στη θέση Λειτουργού Πολεοδομίας, πάνω σε έκτακτη βάση, από το 1980. Τον Οκτώβριο του 1981 ζητήθηκε η πλήρωση δύο κενών θέσεων και τον Ιανουάριο του 1982 η πλήρωση ακόμα μιας κενής θέσης Λειτουργού Πολεοδομίας 2ης Τάξης, που είναι θέση πρώτου διορισμού. Η Τμηματική Επιτροπή που εξέτασε τις αιτήσεις σύστησε 12 υποψηφίους ανάμεσα στους οποίους τον αιτητή και το ενδιαφερόμενο μέρος. Στην έκθεσή της που φέρει ημερομηνία 9 Φεβρουαρίου, 1982, αναφέρεται ότι το ενδιαφερόμενο μέρος πέτυχε εξαιρετική ενώ ο αιτητής πολύ καλή επίδοση.

30

Η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας (που θ' αναφέρεται σαν Ε.Δ.Υ.), στις συνεδρίες της με ημερομηνίες 10 και 11 Μαΐου, 1982, είχε συνεντεύξεις με τους υποψηφίους στην παρουσία του Διευθυντή του Τμήματος. Στις 12 Μαΐου, 1982, ο Διευθυντής εξέφρασε τις απόψεις του όσον αφορά την απόδοση των υποψηφίων κατά τις συνεντεύξεις και την επίδοσή τους στην εργασία τους. Αυτός ανέφερε τα ακόλουθα για τον αιτητή:-

40

“Αγαπίου Ανδρέας Ν.: Καλός κατά την συνέντευξιν. Εις την εργασίαν του είναι γενικά καλός και έξυπνος, όμως τα τελευταία δύο έτη έδειξε κάποιαν επιπολαιότητα και επιφανειακίην

βραδύτητα επί των θεμάτων τα οποία χειρίζεται. Είναι ολίγον όχι βραδύνουσας αλλά ελαφρώς οκνηρός. Θα ήδυνάτο να αποδώσει πολύ καλύτερα.”

Για το ενδιαφερόμενο μέρος, ο Διευθυντής είπε ότι ήταν πολύ καλή στη συνέντευξη και στην εργασία της πάρα πολύ καλή, πολύ έξυπνη και ικανή, γράφει καλά και χειρίζεται τα θέματα χωρίς βοήθεια. Επίσης ανέφερε ότι το ενδιαφερόμενο μέρος είχε το πλεονέκτημα του να είναι και πολεοδόμος και ότι απόκτησε ειδικότητα στα θέματα που χειρίζεται.

Η Ε.Δ.Υ. αξιολογώντας τις δικές της εντυπώσεις από τις συνεντεύξεις, κατάταξε τον αιτητή ως πολύ καλό και το ενδιαφερόμενο μέρος ως καλή. Για το ενδιαφερόμενο μέρος η Ε.Δ.Υ. παρατήρησε τα ακόλουθα:-

“Η εκ των ανωτέρω κα Καραμοντάνη κατείχε προηγουμένως προσωρινήν θέσιν Λειτουργού Πολεοδομίας, 2ας Τάξεως, αλλά παρητήθη εκ της δημοσίας υπηρεσίας. Αύτη φαίνεται έξυπνη, εν τούτοις όμως η επιτροπή έκρινεν ότι δεν ικανοποίησεν εις τον βαθμόν, εις τον οποίον την έκρινεν ο Διευθυντής του Τμήματος, ούτε από πλευράς διατυπώσεως ούτε από πλευράς περιεχομένου των απαντήσεων. Αύτη δεν επέτυχεν ωσαύτως να μεταφέρει τας απόψεις της και δεν ανέπτυξε τας απαντήσεις της.”

Ακολουθως η Ε.Δ.Υ. λαμβάνοντας υπόψη όλα τα ενώπιόν της στοιχεία, επέλεξε, μεταξύ άλλων, τον αιτητή για διορισμό στην εν λόγω θέση. Η Ε.Δ.Υ. ανέφερε σχετικά τα ακόλουθα:-

“(β) Αγαπίου Ανδρέαν, ο οποίος ηξιολογήθη υπ’ αυτής ως πολύ καλός κατά την συνέντευξιν και ο οποίος κατά τον Διευθυντήν έχει καλήν επίδοσιν εις την εργασίαν του και την ικανότητα να αποδώσει πολύ καλύτερα (τα υπό του Διευθυντού επίσης λεχθέντα ότι κατά τα τελευταία έτη έδειξε κάποιαν επιπολαιότητα και επιφανειακήν βραδύτητα επί των θεμάτων, τα οποία χειρίζεται, δεν κρίνονται ότι δύνανται να εξουδετερώσουν την γενικήν περί αυτού εικόνα)”

Το ενδιαφερόμενο μέρος στην παρούσα προσφυγή καταχώρισε την Προσφυγή 345/82 εναντίον της απόφασης για προα-

5 γωγή του αιτητή. Το Ανώτατο Δικαστήριο με την απόφασή του, που εξέδωσε στις 21/11/1985 (βλέπε *Karamontani v. The Republic* (1985) 3 C.L.R. 2423), ακύρωσε την απόφαση της Ε.Δ.Υ. για το λόγο ότι η αιτήτρια (ενδιαφερόμενο μέρος στην παρούσα προσφυγή) υπερετρούσε καταφανώς του αιτητή όσον αφορά αξία και προσόντα και η Ε.Δ.Υ. έδωσε υπέρμετρη βαρύτητα στο αποτέλεσμα των συνεντεύξεων. Το Ανώτατο Δικαστήριο είπε σχετικά τα πιο κάτω στις σελίδες 2430-2431:-

10 “It is, therefore, clear that the decisive factor, in fact the only factor, that tipped the scales in favour of the interested party, was his performance at the interview before the respondent Commission. It should, however, be noted here that even at the interview the Director of the Department was
15 of the view that the performance of the applicant was much better than that of the interested party. The respondent Commission, however, contrary to the views of the Director of the Department, who was in a much better position to adjudicate on the answers of the candidates on the questions
20 put to them, since the said questions were based mainly on subjects connected with the duties of the post, as provided by the scheme of service, selected the interested party instead of the applicant.

25 Even if we accept that the interested party made a better impression at the interview than the applicant, the respondent Commission gave undue weight to this factor by selecting the interested party and disregarded all the other relevant factors. In the case of *Triantafyllides and Others v. The Republic*
30 (1970) 3 C.L.R. 235 at page 245. the following is stated:

35 ‘It should be observed that it was not right to treat the performance at the interviews as something apart from the merits, qualifications and experience of the candidates; it was only a way of forming an opinion about the possession by the candidates of the said basic criteria; and not the most safe way because, inter alia, of the necessarily rather short duration of each interview and of the undeniable possibilities of an adroit candidate making the Commission think more
40 highly of him than he deserves or of a timid or nervous candidate not being able to show his real merit.’

It is clear from the material before me that the applicant is strikingly superior to the interested party as regards merit and qualifications and the respondent Commission in selecting the interested party for appointment to the post of Temporary Town Planning Officer, 2nd Grade, disregarded this striking superiority of the applicant and gave undue weight to the performance of the interested party at the interview.” 5

Ο αιτητής στην παρούσα υπόθεση καταχώρισε την Αναθεωρητική Έφεση Αριθ. 544 εναντίον της πιο πάνω απόφασης του Δικαστηρίου. την οποία όμως αργότερα απόσυρε (στις 12/11/1986). 10

Εν τω μεταξύ ο δικηγόρος του αιτητή, με επιστολή του με ημερομηνία 10/11/1986, προς τον Πρόεδρο της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας, επισήμανε μεταξύ άλλων το γεγονός ότι η δήλωση του Διευθυντή ενώπιον της Ε.Δ.Υ. στη συνεδρία της ημερομηνίας 12/5/1982, όσον αφορά την απόδοση του αιτητή στην εργασία του, έγινε χωρίς προηγούμενη συνεννόηση με τον αμέσως προϊστάμενο του αιτητή και επομένως αυτός απλάς εξέφρασε στιγμιαία και όχι αντικειμενική προσωπική γνώση και εκτίμηση. Με την ίδια επιστολή ο δικηγόρος του αιτητή καλούσε την Ε.Δ.Υ. να διερευνήσει το γεγονός αυτό κατά την επανεξέταση. 15
20

Η Ε.Δ.Υ. διαβίβασε την επιστολή αυτή στο Διευθυντή και ζήτησε τις απόψεις του πάνω στο θέμα. Ο Διευθυντής, με επιστολή του ημερομηνίας 8/1/1987, στην Ε.Δ.Υ., δήλωσε ότι η κρίση του για τον αιτητή ήταν αντικειμενική και ότι ήταν σε θέση να γνωρίζει προσωπικά τόσο για την απόδοση όσο και τη συμπεριφορά των Λειτουργών Πολεοδομίας του Τμήματος, ιδίως αυτών που εργάζονται στα Κεντρικά Γραφεία που η εργασία τους τυγχάνει της προσωπικής του παρακολούθησης. 25
30

Η Ε.Δ.Υ. στη συνεδρία της της 27ης Ιανουαρίου, 1987, κατά την επανεξέταση του θέματος, έκρινε (σελίδα 19 των πρακτικών) ότι δεν έπρεπε να λάβει υπόψη τα δυσμενή σχόλια του Διευθυντή για τον αιτητή και άλλους υποψηφίους. Αφού έλαβε υπόψη όλα τα ενώπιόν της στοιχεία, και “την έκδηλη υπεροχή της Καραμοντάνη στην αξία και τα προσόντα, σύμφωνα με το δεσμευτικό για την Επιτροπή εύρημα του Δικαστηρίου”, η Ε.Δ.Υ. έκρινε ότι το ενδιαφερόμενο μέρος υπερείχε γενικά των 35
40

άλλων υποψηφίων και την επέλεξε για διορισμό στην επίδικη θέση, από τις 15/7/1982.

5 Ο δικηγόρος του αιτητή με νέα επιστολή του ημερομηνίας 5/2/1987, ανέφερε, μεταξύ άλλων, ότι η Τμηματική Επιτροπή κατάταξε τον αιτητή πολύ χαμηλά, “χωρίς όμως τούτο να είναι το πραγματικό εύρημα της Τμηματικής εξ’ου και το γεγονός ότι η έκθεση αυτή φέρει την υπογραφή μόνο του Προέδρου της Τμηματικής όχι και των υπολοίπων μελών της, ένας των οποίων ήταν ο προϊστάμενος του πελάτη μου”.

15 Η επιστολή αυτή διαβιβάστηκε στο Διευθυντή του Τμήματος που με επιστολή του ημερομηνίας 28/2/1987, πληροφορεί την Ε.Δ.Υ. ότι “όλα τα μέλη της Τμηματικής Επιτροπής, συμπεριλαμβανομένου και του τότε προϊσταμένου του κ. Αγαπίου, είδαν την επιστολή που σας απέστειλα ως πρόεδρος της Τμηματικής Επιτροπής και την προσυπέγραψαν. Πρέπει να σημειωθεί ότι η κρίση της Τμηματικής Επιτροπής ήταν ομόφωνη.”.

20 Η Ε.Δ.Υ. στη συνεδρία της ημερομηνίας 9/3/1987, έκρινε, με τα στοιχεία που είχε ενώπιόν της, ότι “δε δικαιολογείται ανάκληση της προηγούμενης απόφασής της για διορισμό της Άννας Καραμονιάνη στην προσωρινή (Προϋπ. Ανάπτ.) θέση Λειτουργού Πολεοδομίας, 2ης Τάξης, Τμήμα Πολεοδομίας και Οίκησης, αναδρομικά από 15/7/1982, την οποία η Επιτροπή επαναλαμβάνει και επιβεβαιώνει.”.

30 Μετά από αυτό ο αιτητής καταχώρισε την παρούσα προσφυγή.

Ο δικηγόρος του αιτητή, με τη γραπτή του αγόρευση, προβάλλει τους ακόλουθους ισχυρισμούς.

35 (α) Ότι η Ε.Δ.Υ. δεν έκανε την κατάλληλη έρευνα για να διαπιστώσει τα ακριβή γεγονότα της υπόθεσης, πράγμα που όφειλε να πράξει μετά την αμφισβήτησή τους από τον αιτητή με την επιστολή του δικηγόρου του. Πιο συγκεκριμένα δεν κάλεσε τον αμέσως προϊστάμενο του αιτητή για να εκφέρει τη γνώμη του για τον αιτητή.

40 (β) Ενώ ο δικηγόρος του αιτητή έθεσε με επιστολές του ημε-

ρομηνίας 5/2/1987 και 4/3/1987, υπό αμφισβήτηση τα ευρήματα της Τμηματικής Επιτροπής και ιδιαίτερα κατά πόσο αυτά αποτελούσαν τα ευρήματα της ολομέλειας της Επιτροπής, η Ε.Δ.Υ. δεν προέβηκε στη δέουσα έρευνα για διακρίβωση των πραγματικών περιστατικών.

5

- (γ) Το εύρημα της Ε.Δ.Υ. ότι το ενδιαφερόμενο μέρος υπερείχε έκδηλα του αιτητή, θεωρώντας τον εαυτό της δεσμευμένο από την απόφαση του Δικαστηρίου, είναι λανθασμένο εν όψει του γεγονότος ότι η ίδια η Ε.Δ.Υ. βρήκε ήδη ότι όλα τα μέρη διέθεταν το πλεονέκτημα που προβλέπεται από τα Σχέδια Υπηρεσίας. Το γεγονός ότι το ενδιαφερόμενο μέρος είχε M.Sc., χωρίς αυτό να καθορίζεται από τα Σχέδια Υπηρεσίας ως πλεονέκτημα, δε δημιούργησε, από μόνο του, έκδηλη υπεροχή υπέρ της όσον αφορά τα προσόντα (*Papadopoulos v. The Republic* (1985) 3 C.L.R. 405). Επίσης ενόψει του γεγονότος ότι δεν έλαβε, σύμφωνα με δική της απόφαση, υπόψη τα δυσμενή σχόλια για τον αιτητή, εκ μέρους του Διευθυντή, δεν μπορούσε να υπάρχει, χωρίς αυτά, έκδηλη υπεροχή του ενδιαφερόμενου μέρους όσον αφορά την αξία.
- (δ) Ο δικηγόρος επίσης ισχυρίστηκε ότι δεν έπρεπε να ληφθούν καθόλου υπόψη οι απόψεις του Διευθυντή ούτε και οι εκτιμήσεις της Ε.Δ.Υ. κατά τις συνεντεύξεις εφόσον ενεργούσε, κατά την επανεξέταση, με διαφορετική σύνθεση απ' αυτή που είχε κατά τη λήψη της προηγούμενης απόφασής της που ακυρώθηκε από το Δικαστήριο.
- (ε) Είναι τέλος ο ισχυρισμός του δικηγόρου του αιτητή ότι, ενώ η Ε.Δ.Υ. δεν έδωσε βαρύτητα, κατά την επανεξέταση, στις συνεντεύξεις ενώπιόν της, έδωσε αποφασιστική σημασία στις εντυπώσεις που σχημάτισε η Τμηματική Επιτροπή από τις συνεντεύξεις ενώπιόν της, που σκοπό τους είχαν απλώς και μόνο να διαπιστώσουν ποιοί ήταν οι προσοντούχοι υποψήφιοι.

10

15

20

25

30

35

Ο δικηγόρος της καθ' ης η αίτηση υποστήριξε ότι τα ευρήματα του Ανωτάτου Δικαστηρίου, όσον αφορά την έκδηλη υπεροχή του ενδιαφερόμενου μέρους σε αξία και προσόντα αποτελούσαν δεδισασμένο για την Ε.Δ.Υ. και τη δέσμευαν κατά την επανεξέταση, εκτός αν τίθεντο ενώπιόν της νέα στοιχεία τα

40

οποία δεν είχε υπόψη του το Δικαστήριο όταν εξέδιδε την απόφασή του (*Gava v. Republic* (1984) 3 C.L.R. 1391, 1395).

5 Όσον αφορά τους άλλους ισχυρισμούς του δικηγόρου του αιτητή ο δικηγόρος της καθ' ης η αίτηση παρατήρησε ότι:-

(α) Ο αμέσως προϊστάμενος του αιτητή δεν μπορούσε να κάμει σύγκριση των υποψηφίων διότι ήταν προϊστάμενος μόνο του αιτητή.

10

(β) Ο Διευθυντής είχε πλήρη γνώση της απόδοσης των δύο υποψηφίων.

15

(γ) Ο αμέσως προϊστάμενος του αιτητή ήταν μέλος της Τμηματικής Επιτροπής που ομόφωνα αξιολόγησε το ενδιαφερόμενο μέρος ως καλύτερη του αιτητή. (Σημείωση: Η αξιολόγηση αυτή αφορούσε μόνο την απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις, ενώ το ζήτημα που τέθηκε αφορούσε την επίδοση του αιτητή στην εργασία του.)

20

(δ) Τα δυσμενή σχόλια του Διευθυντή δε λήφθηκαν υπόψη από την Ε.Δ.Υ. χωρίς όμως αυτό να μπορεί να ανατρέψει το εύρημα του Δικαστηρίου όσον αφορά την έκδηλη υπεροχή του ενδιαφερόμενου μέρους.

25

30 Ο δικηγόρος του ενδιαφερόμενου μέρους, αφού υιοθέτησε την αγόρευση του δικηγόρου της καθ' ης η αίτηση, συμπληρώνοντας πρόσθεσε ότι το εύρημα του Ανωτάτου Δικαστηρίου αναφορικά με την έκδηλη υπεροχή του ενδιαφερόμενου μέρους αποτελούσε δεδικασμένο και δεν μπορούσε να αγνοηθεί από την Ε.Δ.Υ.. Ο μόνος τρόπος να ανατραπεί αυτό το εύρημα ήταν η καταχώριση έφεσης εκ μέρους του αιτητή, πράγμα το οποίο έγινε, αργότερα όμως η έφεση αυτή αποσύρθηκε, καθιστώντας 35 έτσι την απόφαση του Δικαστηρίου τελεσίδικη. Τέλος, ο δικηγόρος υπόβαλε ότι ο αιτητής απέτυχε ν' αποδείξει έκδηλη υπεροχή έναντι του ενδιαφερόμενου μέρους.

40 Τα νομικά σημεία που προέχουν για εξέταση στην παρούσα υπόθεση είναι τα ακόλουθα:-

(1) Κατά πόσο η Ε.Δ.Υ. διεξήγαγε τη δέουσα έρευνα στην

προκειμένη περίπτωση.

(2) Κατά πόσο το εύρημα του Δικαστηρίου αναφορικά με την έκδηλη υπεροχή του ενδιαφερόμενου μέρους ήταν δεσμευτικό για την Ε.Δ.Υ., υπό τα περιστατικά της υπόθεσης. 5

(3) Κατά πόσο η Ε.Δ.Υ., κατά την επανεξέταση της υπόθεσης έπρεπε να λάβει υπόψη τις εντυπώσεις από τις συνεντεύξεις των υποψηφίων ενώπιόν της, που προηγήθηκαν της αρχικής της απόφασης που ακυρώθηκε από το Ανώτατο Δικαστήριο, ενόψει του γεγονότος ότι η σύνθεσή της άλλαξε εν τω μεταξύ. 10

Αναφορικά με το τελευταίο σημείο, είναι φανερό από τα πρακτικά της Ε.Δ.Υ. ημερομηνίας 27/1/1987 (Παράρτημα 8 στην ένσταση), σελίδα 20, ότι η Ε.Δ.Υ. έλαβε υπόψη της, κατά τη λήψη της επίδικης απόφασης, μεταξύ άλλων, “την απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις τους με την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας” και ότι η σύνθεση της Ε.Δ.Υ. δεν ήταν η ίδια με αυτή της 12/5/1987, ημερομηνία που λήφθηκε η ακυρωθείσα απόφασή της. Όπως φαίνεται από τις αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου στις υποθέσεις *Safirides v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 763, και την απόφαση της Ολομέλειας στην έφεση *Republic v. Safirides* (1985) 3 C.L.R. 163, ενόψει της διαφοράς αυτής στη σύνθεσή της, η Ε.Δ.Υ. δεν μπορούσε να λάβει υπόψη της, κατά την επανεξέταση της υπόθεσης, τις εντυπώσεις που αποκόμισαν τα μέλη της από τις συνεντεύξεις ενώπιόν τους στις 10 και 11 Μαΐου, 1982. Στην προκειμένη περίπτωση όμως, η ακύρωση της επίδικης απόφασης για το λόγο αυτό δε θα ωφελήσει τον αιτητή εφόσον ο ίδιος είχε αξιολογηθεί από την Ε.Δ.Υ. ως πολύ καλός ενώ το ενδιαφερόμενο μέρος ως καλή κατά τις συνεντεύξεις ενώπιόν της. Γι’ αυτό θα προχωρήσω στην εξέταση των άλλων σημείων που εγείρονται. 15

Είναι φανερό από τα πρακτικά της συνεδρίασης της Ε.Δ.Υ., ημερομηνίας 27.1.1987, ότι η Ε.Δ.Υ., κατά τη λήψη της επίδικης απόφασης θεώρησε τον εαυτό της δεσμευμένο από τα ευρήματα του Δικαστηρίου αναφορικά με την έκδηλη υπεροχή του ενδιαφερόμενου μέρους. Το μέρος αυτό της επίδικης απόφασης, στη σελίδα 20 των πρακτικών, έχει ως εξής:- 20

“Η Επιτροπή στη συνέχεια, καθοδηγούμενη από την απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου, δεν απόδωσε υπέρμετρη σημασία στις εντυπώσεις από τις συνεντεύξεις, αλλά συνεκτίμησε την εντύπωση που αποκόμισε από αυτές μαζί με όλα τα άλλα ουσιώδη στοιχεία, και περαιτέρω έλαβε υπόψη την έκδηλη υπεροχή της Καρραμιοντάνη στην αξία και τα προσόντα, σύμφωνα με το δεσμευτικό για την Επιτροπή εύρημα του Δικαστηρίου.”

10 Στα Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας (1929-1959) στη σελίδα 281 αναφέρεται ότι:-

15 “Η έκδοσις ομοίας κατά περιεχόμενον πράξεως συνιστά βεβαίως παράβασιν του εκ της αποφάσεως του Σ.Ε. δεδικασμένου. Η ακυρωτική απόφασις του Σ.Ε. όμως δεν αποτελεί δεδικασμένον, κωλύον την έκδοσιν ταυτοσήμου πράξεως, εφ’ όσον η έκδοσις αύτη γίνεται μετ’ επανάληψιν της διαδικασίας, μετά νέαν έρευνα της υποθέσεως και μετ’ εκτίμησιν αποδεικτικών στοιχείων μη ληφθέντων υπ’ όψιν κατά 20 την αρχικήν ακυρωθείσαν πράξιν: 580(50), 985(54), 1992(55), 1229, 1253(57), 1552(59), ή εφ’ όσον εν γένει συντρέχει νέον πραγματικόν γεγονός, όπερ δεν είχεν υποπέσει εις την αντίληψιν του ακυρωτικού δικαστού: 870(38), 509(44), 477(45) 1619(46), 580(50), 883, 1163(51), 1024(55).”

25 (Βλέπε επίσης Βεγλερή: Συμμόρφωσις της Διοικήσεως εις τας Αποφάσεις του Συμβουλίου Επικρατείας, 1934, στις σελίδες 32-33 και 38).

30 Στην παρούσα υπόθεση, αν και η Ε.Δ.Υ. διεξήγαγε νέα έρευνα σχετικά με ορισμένους ισχυρισμούς του αιτητή, δε φαίνεται να έβγαλε συγκεκριμένα συμπεράσματα ή αποφάσεις σχετικά μ’ αυτούς. Παρ’ όλα αυτά όμως, αποφάσισε να μη λάβει υπόψη, κατά την επανεξέταση, τα δυσμενή σχόλια του 35 Διευθυντή αναφορικά με τον αιτητή και άλλους υποψηφίους. Τα σχόλια όμως αυτά που αποτελούν μέρος της αξίας των υποψηφίων, ήταν ενώπιον του Δικαστηρίου, όταν κατάληξε στην απόφασή του σχετικά με την έκδηλη υπεροχή του ενδιαφερόμενου μέρους έναντι του αιτητή και πρέπει επομένως να συντέλεσαν κάπως στο εύρημα αυτό. Με βάση τα πιο πάνω, αφαιρουμένων των σχολίων αυτών, που αποτελούσαν μέρος της 40 βάσεως των ευρημάτων του Δικαστηρίου, δεν έπρεπε η Ε.Δ.Υ.

να θεωρήσει τον εαυτό της δεσμευμένο, αλλά έπρεπε να προβεί σε νέα εκτίμηση της κατάστασης βάσει των στοιχείων που η ίδια αποφάσισε να λάβει υπόψη της κατά την επανεξέταση. Το Δικαστήριο αυτό δεν μπορεί να υποκαταστήσει την κρίση της Ε.Δ.Υ. για το πώς θα στάθμιζε τα στοιχεία αυτά και επομένως η επίδικη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί για το λόγο αυτό. 5

Μια και κατάληξα στο πιο πάνω συμπέρασμα δεν θα ασχοληθώ με τους υπόλοιπους λόγους ακύρωσης που εγείρει ο δικηγόρος του αιτητή. 10

Σαν αποτέλεσμα η παρούσα προσφυγή επιτυγχάνει και η επίδικη απόφαση ακυρώνεται χωρίς διαταγή για έξοδα.

Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται χωρίς έξοδα. 15